

РЕШЕНИЕ

№ 2245

гр. София, 05.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева
Калинка Илиева**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1049** по описа за **2021** година докладвано от съдия Красимира Желева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Като разгледа докладваното от съдия К. Ж. касационно административно наказателно дело № 1049 по описа за 2021 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по касационна жалба на териториално поделение /ТД/ на Национална агенция за приходите /НАП/ - С. против решение № 452837 от 18.07.2018 г., постановено по административно наказателно дело № 20455/2017 г. по описа на Софийски районен съд, с което се изменя наказателно постановление № F331669/11.10.2017 г. на заместник- директор на ТД на НАП – С., като се намалява размерът на наложеното с него административно наказание „имуществена санкция“ на [фирма], ЕИК:[ЕИК] , със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от К. Каймак, за нарушение на чл. 118, ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ от 700 лв. /седемстотин лева/ на 500 лв. /петстотин лева/.

В касационната жалба са изложени доводи относно неправилността на обжалваното решение.

Касаторът – ТП на НАП – С., редовно призован, не се представлява. От пълномощника на касатора юрк. А. на 08.03.2021 г. са постъпили писмени бележки с

копие за ответника, с които моли да се даде ход на делото, поддържа касационната жалба. Претендира юрисконсултско възнаграждение, прилага списък с разноси и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Ответникът – [фирма], редовно призован, не се представява.

За Софийска градска прокуратура – редовно призована, се явява прокурор К., който пледира за уважаване на касационната жалба и отмяна на решението на първоинстанционния съд като неправилно и незаконосъобразно.

Касационната жалба, подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 от АПК, е процесуално допустима.

Разгледана по същество, в пределите на касационната проверка по чл. 218 от АПК, Административен съд – София – град, XXIII касационен състав, намира за неоснователна по следните съображения: Софийски районен съд с решение № 452837 от 18.07.2018 г., постановено по административно наказателно дело № 20455/2017 г. по описа на съда, е изменил НП № F331669/11.10.2017 г. на заместник- директор на ТД на НАП – С., като е намалил размера на наложеното с него административно наказание „имуществена санкция“ на [фирма] за нарушение на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС от 700 лв. на 500 лв. За да постанови оспореното решение, районният съд е приел, че административнонаказващият орган /АНО/ не е съобразил в пълнота обстоятелствата по чл. 27, ал. 2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ при определяне на размера на административното наказание, доколкото не са посочени никакви мотиви за определяне на наказание, по- високо от минималното, с оглед вида и тежестта на деянието.

Основните възражения на касатора са, че извършеното нарушение е формално, на просто извършване, като са без значение причините и последиците от неизпълнението на публичноправното задължение; че размерът на наложеното административно наказание е определен в балансирано отношение между извършеното нарушение, правната форма на нарушителя и засягането на обществените отношения, както и че в НП изрично е посочено, че задълженото лице има установени нарушения в други ТД на НАП.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно. На основание чл. 118, ал. 1 от ЗДДС всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Получателят е длъжен да получи фискалния или системния бон и да ги съхранява до напускането на обекта. По смисъла на чл. 185, ал. 1 от ЗДДС за нарушение на това задължение се налага глоба - за физическите лица, които не са търговци, в размер от 100 до 500 лв., или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 500 до 2000 лв.

В тази връзка правилен е изводът на районния съд, че в процесното НП липсват обосноваващи размера на наложеното административно наказание мотиви. При индивидуализирането на едно наказание – в частност наложената с процесното НП имуществена санкция, за което законът предвижда граници, АНО има задължението да мотивира своето решение, когато определя размер над минимално установения за този вид наказание, като тази му мотивировка следва да обхваща тежестта на нарушението, подбудите за неговото извършване, наличието на смекчаващи и/или

отегчаващи вината обстоятелства, имотното състояние на нарушителя, без значение дали нарушението е формално или не. Целокупният анализ на тези данни следва да дава и обосновката на наложеното конкретно административно наказание. От своя страна, съдът е този орган, който има процесуалното задължение да проверява правилността на тази преценка на органа, като, ако при въпросната проверка установи неправилност на същата, може да измени НП в частта на наложената санкция.

В конкретния случай в процесното НП, с което се определя санкция над минималния размер, органът не обосновава този свой извод по никакъв начин. Изложеното в писмената защита твърдение, че в процесния НП АНО е посочил, че задълженото лице има установени нарушения в други ТД на НАП, не достатъчен мотив, който да обоснове налагането на наказание с по- висок размер от предвидения минимум. Ето защо този конкретен размер на наложеното наказание се явява преди всичко необоснован, както правилно е посочил и първоинстанционният съд, а и данните от административната преписка повече сочат на несъразмерност на същото с извършеното нарушение от ответника. При липсата както на мотивировка за размера на наказанието, така и на доказателства, които да оправдават налагането на по- висок от минималния размер на имуществената санкция по отношение на конкретния деец и конкретното деяние, налагането на такова наказание несъмнено се явява неоправдано и явно несправедливо. Всяко наказание следва да е съответно на установеното нарушение при отчитане на степента на обществена опасност на дееца и деянието при конкретната му форма на осъществяване. Балансът между смекчаващите и отегчаващи вината на ответника обстоятелства следва също да се преценява ведно с останалите критерии на чл. 27, ал. 2 от ЗАНН. В конкретния случай АНО не представя и доказателства, чрез които да обосновава превес на отегчаващи отговорността обстоятелства, които биха могли да мотивират именно налагане на максималния размер на санкцията, определена от закона за това нарушение.

Предвид изложеното касационната инстанция намира, че за целите на наказанието неправилно АНО определя по- висок от минималния размер на наказанието „имуществена санкция” по чл. 185, ал. 1 от ЗДДС, като правилно районният съд изменя в тази част наказателното постановление.

С оглед изложеното, като е изменил издаденото НП в частта относно размера на наказанието, районният съд е постановил правилно и законосъобразно решение, което следва да се остави в сила. Не се установиха касационни основания за неговата отмяна.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд – София, XXIII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 452837 от 18.07.2018 г., постановено по административно наказателно дело № 20455/2017 г. по описа на Софийски районен съд.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.